

ด่วนที่สุด

ที่ มท 0511.3/ 3591

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

19 ตุลาคม 2550

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ข้อสังสั� หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0511.2/ 554 ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2546
เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการขออนุญาตให้ดูดทราย พ.ศ.2546

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ส่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการขออนุญาตให้ดูดทราย พ.ศ.2546 ให้จังหวัดทราบและถือปฏิบัติ ซึ่งตามระเบียบฯ ข้อ 18 (2) ได้กำหนดว่า "หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย ให้คำนึงถึง (1) ในด้านวิชาการ เช่น ความเสี่ยงหายแก่สภาพคล่อง สภาพธรรมชาติของล่าน้ำ (2) ในด้านการปักครอง เช่น ความเดือดร้อนของราชภูมิ ความเสี่ยงหายทางเศรษฐกิจ หรือทรัพยากรธรรมชาติ ให้ได้รับความเห็นชอบจากสภากองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น (3) แม่น้ำสำคัญและเขตแดนระหว่างประเทศ" นั้น

ปรากฏว่ามีรายจังหวัดได้นำร่องแนวทางปฏิบัติตามระเบียบฯ ข้อ 18 (2) สรุปได้ว่า ความเห็นชอบของค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นจะถือเป็นความเห็นเด็ดขาดที่ค่อนขอนกรรมการพิจารณาอนุญาต ให้ดูดทรายประจำจังหวัดจะต้องรับฟังและปฏิบัติตามความเห็นดังกล่าวหรือไม่ เช่น กรณีของค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นมีความเห็นไม่เห็นชอบให้ดูดทรายในขณะที่หน่วยงานอื่นๆ หรือค่อนขอนกรรมการอื่นๆ มีความเห็นว่าควรอนุญาต เมื่อกิจกรรมดังกล่าวเข้าสู่จังหวัดจะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร

คณะกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทราย (กพด.) ได้นำข้อหารือดังกล่าวประชุมพิจารณาในการประชุมครั้งที่ 3/2550 เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2550 ซึ่งที่ประชุมมีมติว่า "ความเห็นของค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น เป็นความเห็นที่ค่อนขอนกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูดทรายประจำจังหวัด จะต้องรับฟัง หากความเห็นดังกล่าวมีผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ โดยต้องยุบเป็นฐานของความสุจริต เสมอภาค และพิจารณาตามหลักวิชาการ เพื่อประโยชน์ของชุมชนโดยตรง แต่ถ้าค่อนขอนกรรมการ

พิจารณา...

พิจารณาเห็นว่าความเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เป็นไปตามหลักการซึ่งต้น คณะกรรมการ
ยังคงอยู่ที่จะพิจารณาไม่ตามที่มีข้อเสนอแนะจากนายกฯ แต่ไปได้ โดยถือว่าความเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เป็นเพียงความเห็นประภากับการพิจารณางานของคณะกรรมการ มิใช่ความเห็นเด็ดขาดที่คณะกรรมการ
ต้องดำเนินการตามนั้น เนื่องจากข้าราชการพิจารณาการขออนุญาตเป็นของคณะกรรมการและ
ของผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นหนังงานเจ้าหน้าที่ จึงผลการพิจารณาต้องถือมติตามที่สูงมากของ
ที่ประชุมคณะกรรมการเป็นสำคัญ ตามความในข้อ 7 และจังหวัดต้องพิจารณาดำเนินการให้เป็นไป
ตามที่ประชุมความเห็น 15 วรรคสอง"

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายกราชนาด ศุภารดีวัช)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมที่ดิน

สำนักจัดการที่ดินของรัฐ

โทร./โทรศัพท์ 0 2622 3469

โทร. มท 50801-12 ต่อ 365¹

ที่ นก 0618/ว 1259

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กก 10200

๑๗ มีนาคม 2539

เรื่อง การขออนุญาตตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายยาเสื่อม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร)

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ที่ นก 0618/ว 16588 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2535

ตามที่กรมที่ดินได้สั่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักกฎหมายและวิธีการเกี่ยวกับการขออนุญาตตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายยาเสื่อม พ.ศ. 2535 หมายเห็นทราบและถือปฏิบัติ ดังนี้

เนื่องจากฯ เนื้อที่ดินที่ได้กำหนดไว้ว่า ร่องขออนุญาตตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายยาเสื่อม จะต้องมีความเห็นชอบจากสภากาต่ำบล ในทางปฏิบัติจึงจึงจังหวัดได้สั่งไว้แล้ว เรื่องขออนุญาตผ่านความเห็นชอบจากสภากาต่ำบล แต่บางจังหวัดไม่ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภากาต่ำบล ปะกอบกับปัจจุบันมีเรื่องที่ขาด/quarantine เรื่องเดียวกัน กว่าจะได้รับอนุญาตให้ปะกอบกับสภากาต่ำบล ๙ แห่งประมวลกฎหมายยาเสื่อมจึงต้องดำเนินการดังนี้เพื่อให้การขออนุญาตตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายยาเสื่อม เป็นไปด้วยความรวดเร็วและรอบคอบ จัดป้ายหาดทิ้งรายร้องเรียน และให้การปฏิบัติงานไปในแนวทางเดียวกัน ควรให้คำแนะนำอย่างถูกต้องเพื่อความเห็นชอบขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น จึงได้นำเรื่องเสนอที่ปะชุมคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวขออนุญาต ประกอบกิจกรรมตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายยาเสื่อม พิจารณาในกระบวนการปะชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ ที่ปะชุมมีมติเห็นควรให้เรื่องขออนุญาตตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายยาเสื่อม ผ่านความเห็นชอบขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นก่อน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติตามนัยมติที่ปะชุม

ดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ
นายดี

(นายดี นิตาธรรม)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมที่ดิน กรมสั่งการวัสดุและคอมมูนิเคชันของรัฐ

โทร. ๒๒๒ - ๑๘๔๐ โทรสาร ๒๒๒ - ๒๘๕๑

ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้

เรื่อง ยกเดิกอوانราชจักรกษัตริย์ขึ้นเป็นรากฐานของพระบรมราชูปถัมภ์
เพื่อบังคับการปฏิบัติธรรมด้วยประวัติและกฎหมายที่ดี

โฉนดที่นี่ว่า ๑๔๘๖๙๙๗ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
(ฉบับที่ ๔) พระบรมราชโองการ ด้วยมีมติให้ตราไว้ พระบรมราชโองการ พระบรมราชูปถัมภ์ซึ่งเป็นเครื่องราช
พันธุ์ท่องเที่ยวแด่ชาติ นำย่อมาลง นั้นจึงได้ทรงพระบรมราชโองการ ให้ตราแผ่นดินเป็นเครื่องราชบัตรอน
รับไว้ทรงพระบรมราชูปถัมภ์ไว้ชั้งตั้ง ให้ยกการงดงามแห่งสังฆ พราหมณ์และเชนไชร์ ให้เป็นการท่องเที่ยว
ศูนย์กลาง ให้มีการศึกษาเด็กในราชศักดิ์สุน্মณฑล เป็นที่ดูแลรักษา นั้นโดย พระบรมราชูปถัมภ์ให้เป็น
ศิริราชสถานเพื่อทราบ ไม่ผูกงานเจ้าหน้าที่งานบ่มพระบรมราชูปถัมภ์ให้เป็นภูมิปัญญาที่ดีไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตราที่ห้าและหกแห่งพระราชบัญญัตินี้ จึงให้ตราไว้
พระบรมราชูปถัมภ์ดังนี้ (ฉบับที่ ๔) พระบรมราชโองการ ให้ยกเดิกอوانราชจักรกษัตริย์ขึ้นเป็นรากฐานของ
พระบรมราชูปถัมภ์เพื่อบังคับการปฏิบัติธรรมด้วยประวัติและกฎหมายที่ดี

เมื่อ ๕๕๒๕ ๕๕๒๖ ๕๕๒๗ ๕๕๒๘ ๕๕๒๙ ๕๕๒๓ ๕๕๒๔ ๕๕๒๕ ๕๕๒๖ ๕๕๒๗

พระบรมราชโองการ ให้ยกเดิกอوانราชจักรกษัตริย์ขึ้นเป็นรากฐานของ

(นามเดิม นามเดิม)

รัฐบาลศรีษะช้างเผือก ปฏิบัติธรรมด้วยประวัติและกฎหมายที่ดี
ศูนย์กลางท่องเที่ยว ให้เป็นภูมิปัญญาที่ดี